

DA LI ČOVEK MOŽE BITI SPAŠEN AKO ŽIVI U GREHU?

(1. DEO)

Mnogi danas veruju ako žive u gresima da mogu biti spašeni, a veruju jer ih je uglavnom neko tako naučio. Prva i jako važna stvar jeste što nas Bog preko Biblije opominje da se ne oslanjamo na čoveka. U Bibliji piše, u Knjizi proroka Jeremije 17:5, „Ovako govori Gospod: da je proklet čovek koji se uzda u čoveka i koji stavlja telo sebi za mišicu, a od Gospoda odstupa srce njegovo.” A u istom poglavlju 7. stiha kaže: „Blago čoveku koji se uzda u Gospoda i kome je Gospod uzdanica.” Upravo kada čujemo da čovek govori o nekim istinama ili lažima, Gospod traži od nas da proverimo u Njegovoj reči (Bibliji) da li je to tako, i ako nas Gospod osvedoči prihvatamo svetlost koja nam je data. Pismo govori takođe, da će u poslednje vreme biti jako teško. Ne samo što se tiče greha, već i Božjih istina koje se kose sa ljudskim učenjima i tradicijama, koje odgovaraju pobudama srca. Apostol Pavle je pisao u 2. Poslanici Timoteju 4:3-4, „Jer će doći vreme kad zdrave nauke neće slušati, nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje, kao što ih uši svrbe, I odvrtiće uši od istine, i okrenuće se ka bajkama.“ A u Poslanici Kološanima 2:8, Pavle je rekao „Braćo! čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prevarom, po ljudskom predanju, po nauci sveta, a ne po Hristu.“ Ono što je naša dužnost pred Bogom je da činimo Božju volju, a ne da ispunjavamo želje telesnog srca. 2. Timoteju 4:2,5: „Propovedaj reč, bilo u zgodno ili nezgodno vreme; uveravaj, opominji, ohrabruj sa svom strpljivošću i poukom. A ti budi trezan u svemu, trpi zlo, učini delo jevanđeliste, službu svoju izvrši.“ Zato je jako bitno da proverimo šta je Božja volja za nas i šta je Njegova istina.

Sada ćemo videti šta kaže Božja reč o ljudima koji se odluče da žive u gresima i koji veruju da imaju Hristovu pravednost (Njegove bele haljine), čak i kad greše (naše prljave haljine). Božja reč govori da ništa što je pogano ili nesveto, a nije očišćeno ili oslobođeno od greha Hristovom krvlju, neće ući u carstvo Božje. Otkrivenje 21:8,27: „A strašljivima i nevernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vračarima, i idolopoklonicima, i svima lažljivima, njima je udeo u jezeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga. I neće u njega ući ništa pogano, i što čini gadost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi jagnjeta.“ U 1. Korinćanima

6:9-10, apostol Pavle govori o neposlušnim ljudima, koji neće ući u carstvo Božje, „Zar ne znate da nepravednici neće naslediti Božje kraljevstvo? Ne zavaravajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni muškarci koji se upuštaju u neprirodne odnose, ni muškarci koji ležu s muškarcima, ni lopovi, ni pohlepni, ni pijanice, ni psovači [ružitelji], ni otimači neće naslediti Božje kraljevstvo.“ Apostol Jovan govori čija su deca koja imaju udela u takvim gresima, a ne kaju se, već odlučuju tako da žive. 1. Jovanova 3:7,8,10: „Dečice, neka vas niko ne zavede: onaj ko čini pravdu, pravedan je kao što je on pravedan. Onaj ko čini greh, od đavola je; jer đavo greši od početka. Zbog toga se pojavio Sin Božji da uništi dela đavolova. U ovome se razlikuju deca Božja i deca đavolova: ko god ne čini pravdu, nije od Boga, kao ni onaj ko ne voli svoga brata.“ Takođe, Isus potvrđuje ove reči u Jovanu 8:44,45,47: „Vaš je otac đavo; i želje oca svojega hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je lažov i otac laži. A meni ne verujete, jer ja istinu govorim. Ko je od Boga reči Božije sluša; zato vi ne slušate, jer niste od Boga.“ Sotona je ovde predstavljen kao otac laži. Svojom pobunom na nebu Lucifer je na sebe i na anđele, koji su se sjedinili sa njim, navukao smrtnu presudu. Kad je naše praroditelje naveo na greh, doneo je smrt njima i celom ljudskom rodu. Rimljanima 5:12: „Zato kao što kroz jednoga čoveka dođe na svet greh, i kroz greh smrt, i tako smrt uđe u sve ljude, jer svi sagrešiše.“ Bog nam je u svojoj reči otkrio koji put vodi u život. Jeremija 21:8: „I reći ćeš ovome narodu: ‘Ovako govori Gospod: Evo, stavljam pred vas put života i put smrti.’“ Takođe nam Bog poručuje preko Mojsija: 5. Mojsijeva 30:19: „Svedočim vam danas nebom i zemljom, da sam stavio pred vas život i smrt, blagoslov i prokletstvo; zato izaberi život, da budeš živ ti i seme tvoje.” Vidimo da nas je Bog uputio da postoje dva puta, jedan koji vodi u život i jedan koji vodi u smrt. Isus potvrđuje, takođe, ove reči ljudima koji se nalaze na raskršću dva puta. Matej 7:13: „Uđite na uska vrata; jer su široka vrata i širok put što vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu.“ Isus je baš zbog toga došao na zemlju, da nam pokaže pravi put. Jovan 14:4-6: „I kuda ja idem znate, i put znate. Reče mu Toma: Gospode! ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati? Isus mu reče: ja sam put i istina i život; niko neće doći k ocu do kroza me.“ Kako čovek može znati kome služi? Rimljanima 6:16: „Ne znate li da kome se predate za sluge, na poslušnost, sluge ste onoga kome se pokoravate: bilo greha, na smrt, bilo poslušnosti, na pravednost.“ Pismo kaže šta je najvažnije u našoj službi Bogu. 1. Samuelova 15:22,23: „...gle, poslušnost je bolja od žrtve i pokornost od pretiline ovnujske. Jer je neposlušnost

kao greh od čaranja, i nepokornost kao sujeverstvo i idolopoklonstvo. Odbacio si reč Gospodnju, zato je i on tebe odbacio...” Priče 3:5: „Uzdaj se u Gospoda svim srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se.“ Pravi hrišćanin je poslušan Bogu. On usklađuje sve svoje odluke, svoje reči i postupke – ceo svoj život sa Božjom reči. Kada čovek želi da bude nezavisan i da radi šta on hoće i kako se njemu sviđa, Sotona rado koristi tu situaciju da ga zarobi za svoju volju. U priči o dva sina, jedan je obećao ocu, ali nije otišao da radi u njegovom vinogradu, dok je drugi rekao da neće raditi, ali se kasnije pokajao i otišao. Matej 21:28-30: „Šta vam se čini? Čovek neki imaše dva sina; i došavši k prvome reče: sine! idi danas radi u vinogradu mome. A on odgovarajući reče: neću; a posle se pokaje i otide. I pristupivši k drugome reče tako. A on odgovarajući reče: hoću, gospodaru; i ne otide.“

Videli smo da Božja reč razdvaja dva puta kojima možemo ići. Prvi put je širok, iz kojeg proističu naša dela ili naše prljave haljine (gresi ovog sveta), koje ne mogu na nebo, a drugi je uzak put iz kojeg proističu Hristova dela u nama ili Njegove bele haljine. Zaharije 3:4: „A on progovori i reče onima koji stajahu pred njim: skinite s njega te prljave haljine. I reče mu: vidi, uzeh s tebe bezakonje tvoje, i obukoh ti nove haljine.“ I za bezakonje imamo objašnjenje u 1. Jovanovoj poslanici 3:4: „Svako ko čini greh, čini i bezakonje; a greh je bezakonje.“ Takođe nas Biblija uči, da bi mogli obući Njegove haljine, moramo odbaciti svoje, još dok smo ovde na Zemlji. Matej 9:16-17: „Niko ne stavlja zakrpu od sirovog sukna na stari ogrtač jer bi zakrpa razvukla ogrtač pa bi rupa postala još veća. Ni novo vino se ne sipa u stare mešine jer bi se mešine pocepale, vino prosulo, a mešine propale. Nego, novo vino se sipa u nove mešine pa se oboje sačuva.“

Od našeg ličnog izbora zavisi naša večna budućnost. Sami svojom voljom biramo da li ćemo hodati uskim ili širokim putem. Ako biramo uzak put, postajemo Hristovi sledbenici i to dokazujemo tako što slušamo Njegov glas preko Njegove reči (Jovan 10:27-28: „Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu. I ja ću im dati život večni, i nikad neće izginuti, i niko ih neće oteti iz ruke moje.“), činimo Božju volju (Matej 7:21: „Neće svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! ući u carstvo nebesko; nego koji čini po volji oca mojega koji je na nebesima.“ Jakov 1:22-25: „Ali nemojte samo slušati reč, već je i izvršavajte, da ne biste sami sebe zavaravali. Jer ako neko sluša reč, a ne izvršava je, on je kao čovek koji posmatra svoje lice u ogledalu, ali kad se pogleda, ode i odmah zaboravi kakav je. Ali onaj ko se udubi u savršeni zakon slobode i prione uz njega, pa ne bude zaboravni slušač već

izvršilac dela, taj će biti srećan u onom što čini.“) i ljubimo Hrista i držimo Njegove zapovesti (Jovan 14:15,21; 15:10: „Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite. Ko ima zapovesti moje i drži ih on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imaće k njemu ljubav otac moj; i ja ću imati ljubav k njemu, i javiću mu se sam. Ako zapovesti moje održite ostaćete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapovesti oca svojega i ostajem u ljubavi njegovoj.“). Ako biramo širok put, Isus nas upozorava u Mateju 7:22-25: „Mnogi će reći meni u onaj dan: Gospode! Gospode! nismo li u ime tvoje prorokovali, i tvojim imenom đavole izgonili, i tvojim imenom čudesna mnoga tvorili? I tada ću im ja kazati: nikad vas nisam znao; idite od mene koji činite bezakonje. Svaki dakle koji sluša ove moje reči i izvršuje ih, kazaću da je kao mudar čovek koji sazida kuću svoju na kamenu: I udari kiša, i dođoše vode, i dunuše vetrovi, i napadoše na kuću onu, i ne pade; jer beše utvrđena na kamenu.“

Oklevanje u izboru puta može da bude opasno za naše spasenje, ako izaberemo pogrešan put. Pismo kaže, Marko 8:36, „Jer kakva je korist čoveku ako zadobije sav svet a duši svojoj naudi?“ Doći će dan kad ćemo morati sve napustiti, ali tada neće više biti prilike da se obratimo i služimo Bogu. Isaija 2:19-21: „Oni će se uvući u rupe u stenama i u pećine zemaljske, zbog straha pred Gospodom i zbog slave njegova veličanstva, kada on ustane da strahovito potrese zemlju. U taj dan će čovek svoje srebrne idole i svoje idole od zlata, koje je svako napravio da im se klanja, pobacati krticama i slepim miševima da ode u pukotine stena i na vrhove krševitih litica, zbog straha Gospodnjeg i zbog slave njegova veličanstva, kada on ustane da strahovito potrese zemlju. Klonite se čoveka, kome je dah u njegovim nozdrvama; jer kakva vam je korist od njega?“ Božija reč nam upućuje poziv. Jevrejima 3:7-8: „Zato, kao što govori Duh Sveti: Danas, ako glas njegov čujete, ne otvrdnjajte srca svoja kao u onoj pobuni, kao u dan iskušenja u pustinji.“ Otkrivenje 3:20: „Evo stojim na vratima i kucam. Ako ko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večeraću s njim i on sa mnom.“ Jovan 12:35: „Tada im Isus reče: “Još je malo vremena svetlo s vama. Hodite dok imate svetlo, da vas ne obuzme tama: jer onaj ko hoda u tami, ne zna kuda ide.“ Što duže oklevamo i odupiremo se Božjem pozivu, sve manje ćemo ga čuti i naš karakter će postati sve iskvareniji. Volja će nam biti sve manja i biće nam teže da se odazovemo pozivu. Kada se milost povuče, mnogima će ove reči biti na usnama: Jeremija 8:20, „Žetva je prošla, leto se završilo, a mi nismo spašeni.“

Otkrivenje 1:3: „Blago onome koji čita i onima koji slušaju reči proroštva, i drže što je napisano u njemu; jer je vreme blizu.“

Mi. T.